Mizah

M. M. den başka, ikinci bir meclis kurulacakmış..
BUYURUN İKİNCİ MEVKİE!

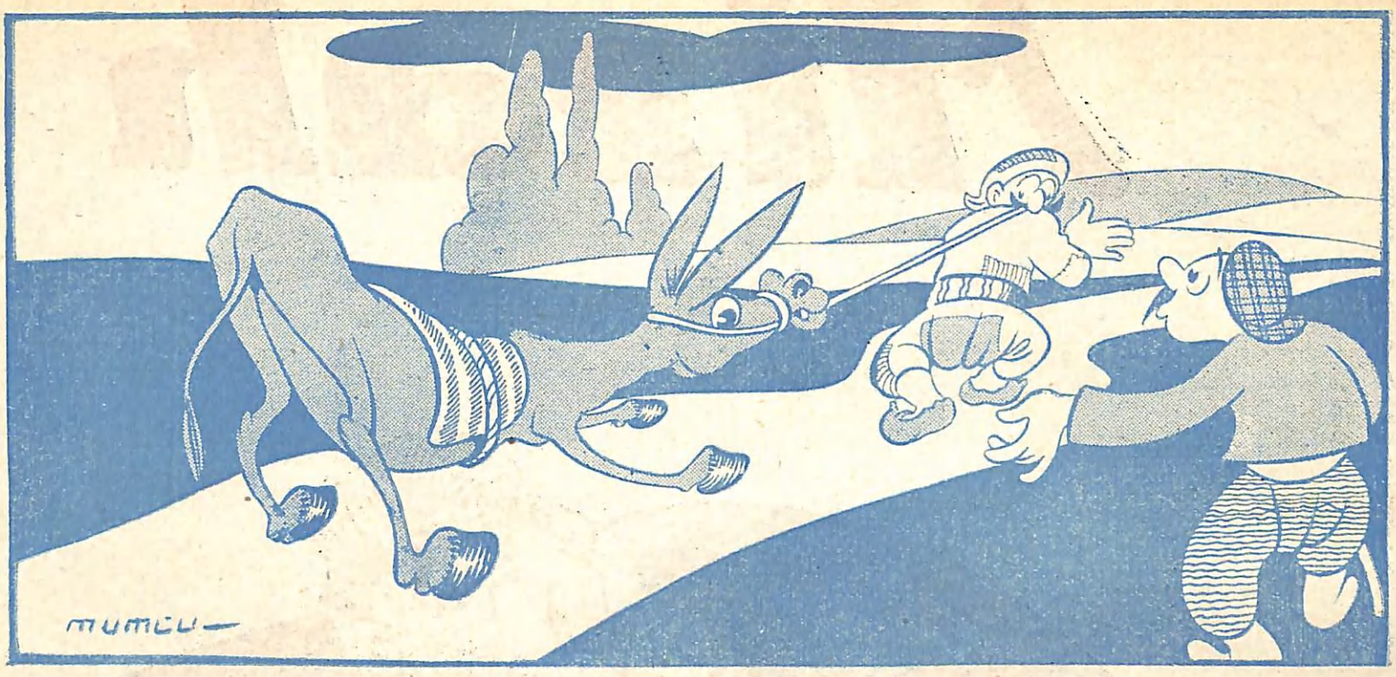

— Gasabaya seçim nutukları dinlemeğe gideceğidim.. Ga iba pastırma mevsimi yaklaşıyor diye inadı tuttu!

ANLAYANA

AFFEDERSİNİZ !

Af Kanununun çıkmadığı, Meclisin henüz dağılmadığı son günde Adalet Bakanı, rivayete göre lokantaya gitmiş. Kendisine hazırlanan masanın halini görünce dayanamamış:

— Bu ne hal? diye, anlaşılan biraz sertçe, garsona çıkışmış. Garson:

— Şimdi düzeltirim, affedersiniz!

Deyince Fuat Sirmen yumuşak:

— Bana kalsa ederim ama, Meclis affetmiyor!

Hatiften bir sada, salonda akisler yapmış:

—Onlar affetmese de olur, elverir ki millet affetsin!

Sayın Adalet Bakanının, bu soğuk şakayı yapan Bay Hatif hakkında tahkikat emri verip vermediği tabii meçhul!

ROMA DÖĞÜŞÜ

Tarafsız bir müşahit, Stokholm'de bizim çocukların konuşmalarına kulak misafiri oluyordu. Çocuklar (süt kuzuları!) umulmadık bir başarı kazanarak dünya ikincisi olmuşlar ve buna kendileri de, antrenörleri Nuri Hoca da şaşmışlardı.

Celâl Atik Nuri Hocaya sordu:

— Hocam, bu greko-romen ne demek?

Ali Yücel atıldı:

— Senin anlıyacağın, Roma döğüşü, ağabey!

Celâl Atik anladı:

— Ha... Öyleyse birinci olmalıydık be... Biz memlekette kör döğüşüne alışmışız, greko-romenin lâfı mı olur?

İKİNCİ MECLİS MESELESİ

Son haberlere göre B.M.M. tek başına yetersiz görülmüş olacak ki, Anayasada yapılacak tadillerle yeni ve ikinci bir Meclis kurulması isteniyormuş. Her halde bu, âyan meclisi olacak! Sebep de şöyle: Hangi parti olursa olsun, birisi Mecliste büyük ekseriyeti temin edersa kanunlar yalnız bu grupun keyfine kalıyor. İstedikleri tasarıları bir haftada kanunlaştırıveriyorlar... mış!

Peki... Dört sene evvel bu ihtimal yok muydu? C.H.P. Mecliste büyük bir çoğunluk ele geçirdiği sırada böyle bir tedbir düşünülemez miydi? diye soran bir ukalâ çıkarsa ne cevap vereceğiz? Ben de onu düşünüyorum!

SİVRİSİNEK

SATILIK ARSA

Üsküdarla Kuzguncuk arasında, deniz kıyısında altı yüz küsur metrelik antrepo yapılmasına müsaade alınmış güzel bir arsa ucuz fiyata satılıktır.

20715 No ya müracaat

Cilt: 8, Sayı: 195 FİYATI 25 KURUŞ 31 Mart 1950

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Kahraman aboneler

SEÇİM mevsimi geldi ya... Artık ortalığın haline bak, sonra ister gül, ister ağla.. Yeni şairlerden biri şöyle bir şey yazmış:

Karın güzel
Ne işin var düğün evinde?
Düğün senin evinde:
Gir eğlen
Çık eğlen!
Karın çirkin
Ne işin var ölü evinde?
Ölü senin evinde:
Gir ağla,
Çık ağla!

Seçime dair rivayetleri duydukça sırasına göre gülmek, sırasına göre ağlamak geliyor insanın içinden.. Tımarhanede delinin biri harıl harıl telefon rehberini okurmuş.

— Ne okuyorsun? diye sormuşlar.

— Roman! cevabını vermiş.

— Güzel mi?

Delicik duraklamış:

— Bilmem ,demiş, daha kahramanlarının isimlerini okuyorum!

Aday listelerinde bilhassa abonelerin isimlerine rastladıkça delinin lâfı akla geliyor. Soranlara rahat rahat:

— Daha kahramanlardayız, vak'a nasıl olacak, belli değil! demek mümkün...

MİZAHÇI

●

GEÇMİŞTE BUGÜN

31 yıl evvel 31 martta, yani bugün Meşrutiyet inkılâbına karşı softalar ayaklanmıştı. Çok şükür softaların ayakları da tutmuyor, belleri de. Lâkin tarih, kısmen de olsa tekerrür ettiği için bu defa, yani 31 sene sonra 31 martta, Meşrutiyet devrinde değil, Cumhuriyet devrinde, softalar değil türbeler ayaklanıyor; ama bir yere kaçamıyorlar. Çünkü: **Demir ağlarla ördük ana yurdu dört baştan!**

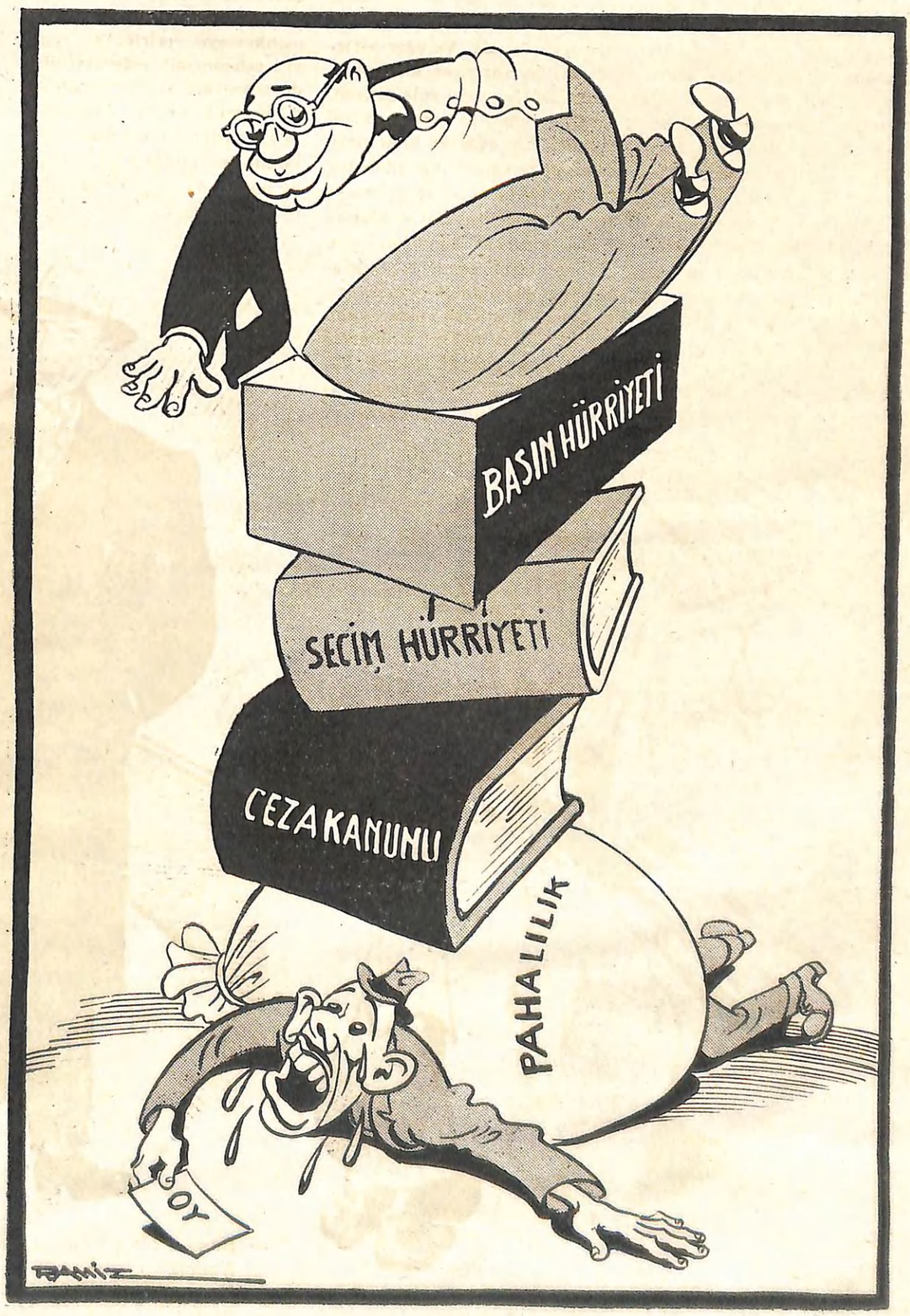

— Oyunu bana ver!

Görünmeyen Adam anlatıyor:

Bir Vâiza Bir Mev'ize!

(İstanbulun çok değerli, cin fikirli ve sevimli Valisi F.K.G. tarafından vâizleri topladığı zaman camilerde halka söylenmek üzere hazırlanmış bir mev'ize örneği ele geçirdik. Bunu Hafız Mehmet Ebubekir Ömer Osman Ali Hoca Efendi tarafından Süleymaniyede söylenmiş farzedebilirsiniz:)

Ey Tanrının kulları!

Hak Taalâ insan kullarını yeryüzüne rahat etmek, saadet içinde yaşamak, ondan sonra da kendisine bu saadeti temin edenlere dua etmek için gönderdi. Âdem oğlunun hayvandan farkı saadeti hissetmesinde, bunu temin etmesindedir. Bugün muhterem Valimiz efendimiz muhtelif seyahatlerinde görmüşlerdir ki, dünyanın en vahşi ve iptidaî bölgelerinde dahi insanların yaşayışıyle sair mahlûkatın yaşayışı arasında buradan Karaköye kadar mesafe vardır. Anlıyor musunuz?

Malûm olduğu üzere İstanbulda, bu lâ teşbih velâ temsil yeryüzünün cennetinde her köşe başı bir yüz nümeredir. Bundan da ev sahibi olan sizlerin temizliğe dikkatiniz anlaşılır. Halbuki Ennezafetü minel'îman buyurulmuştur. Temizlik imandan gelir derler. Hükûmeti muhterememiz dahi bu söze uyarak bazı daireleri memurlardan temizlemek cihetine giderken şehri böyle cesim ve azim bir yüz nümereye çevirmek maazallah sakinlerinin imansızlığına hamledilir.

Ey, Tanrının kulları ve İstanbulun hemşerileri... İmdi şehri temizlerseniz Tanrı Taalâ size sevap yazar. Ve eğer kirletirseniz günaha girer, kâfir olursunuz. Bir huysuzu yola getiren, sokakta tebevvül eden birini bundan men eyleyen kimesneye cennette duvarları mahallebiden bir sayfiye hava parası alınmaksızın verilecektir. Şayet adamın kafası kızar da kendisini ayak yoluna davet edeni bıçaklayarak katlederse tabiî cennete azimet daha kestirme yoldan vuku bulur. Lâkin maktul muhterem efendimize şikâyet eylerse Valimiz carihi evvelâ Emrazı Akliye hastanesine gönderir ve kendisine enciksiyon tatbik buyurur ki maazallah cehennem azabından beterdir. Allah düşürmeye... Ve sonra kendisini mahkemeye verirler ki yıllar yılı cehennemin esfelissafilininde çekeceği azaptan ziyade hacil ve sefil olur. Ve nihayet usta avukatlar tutup yakasını kurtaramazsa mutlaka idam olunur ki bunun da sonu cehennemi boylamaktır.

Aziz hemşerilerimiz, görülüyor ki her hal ve kârde cehenneme gitmek mukadderdir. Bu azaba yaşarken katlanmaktansa şehri temiz tutmak evlâ değil mi?

Valimizin evamiri aşeresi meyanında şunlar dahi vardır:

1 — Şehri miden kadar temiz tutasın..

2 — Ve fakir fıkarayı alış verişte aldatmayasın (zenginleri aldatsan da olur)

3 — Ve küül şürb etmiyesin. Zinhar mükeyyefata iltifat etmiyesin. Tutarlarsa adamı zorla ayıltırlar (gizlice ne halt edersen et!)

4 — Seçimlerde reyini Halk Partisine veresin ki Demokratlar ensende boza pişirmiyeler... Böylece rahat bir koltuğa kavuşasın!

Görünmeyen Adam

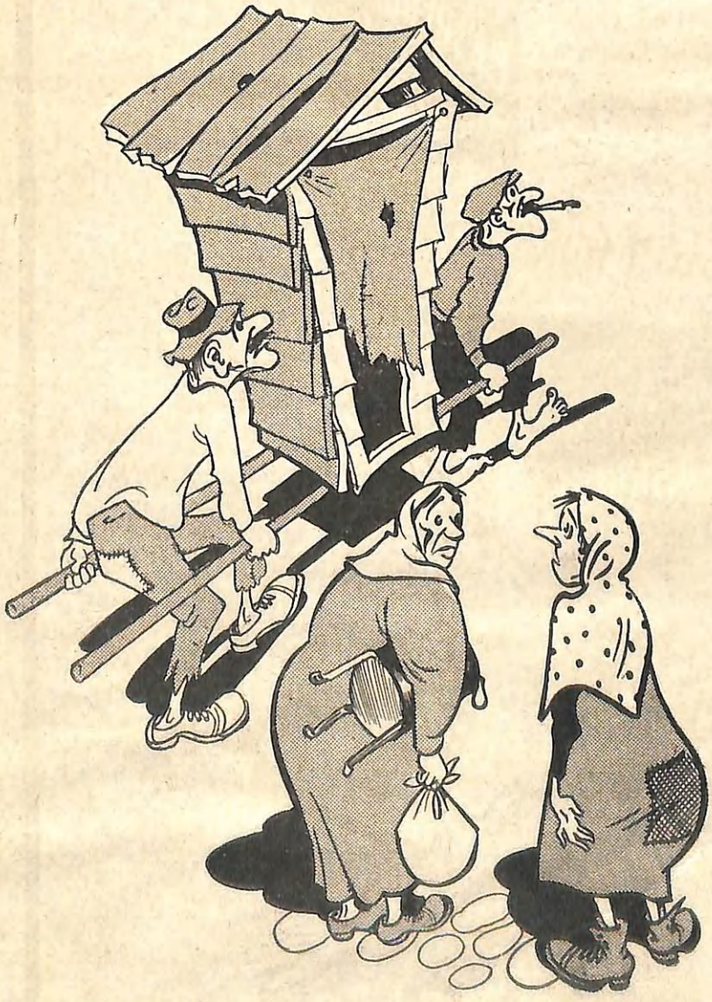

— Hayır ola, başka yere mi konacaksınız?
— Evet, yaz yaklaştı, sayfiyeye gidiyoruz!

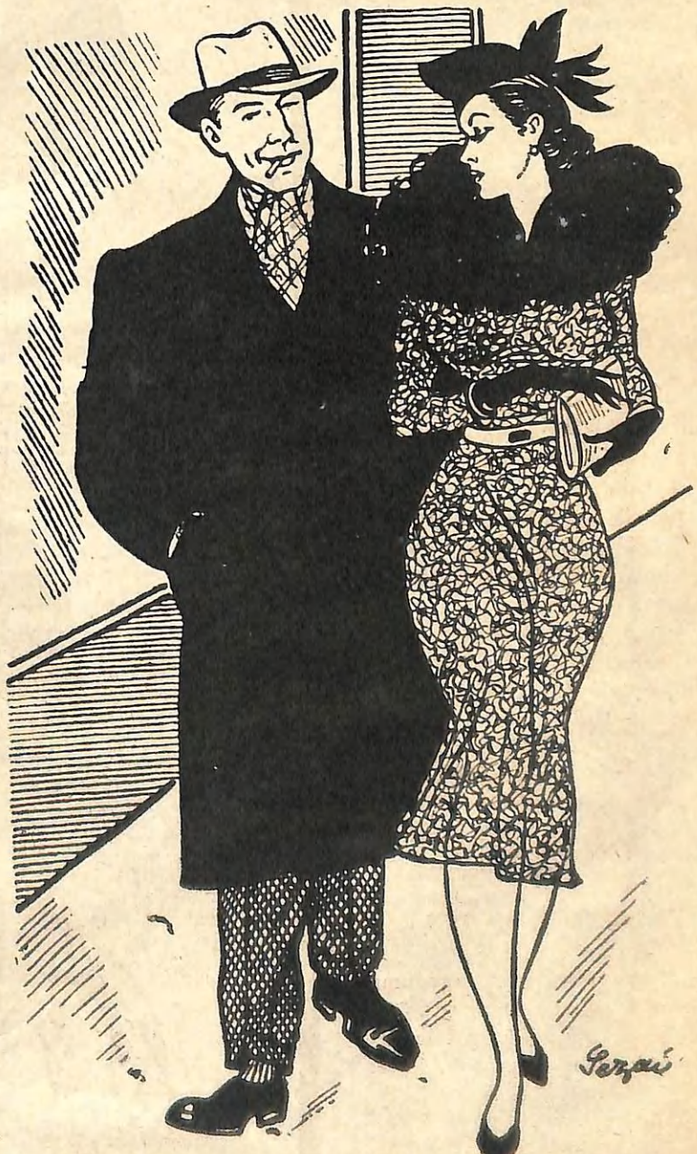

— Bana o altın saati alırsan senin için de iyi olur...
— Neden?
— Her gün bir saat geri kalıyor.. Eve bir saat geç kalabilirsin!

D. P. Kongresi

D. P. İstanbul İl kongresi 30 mart (yani dün... öyle ya, dün işte..) perşembe günü ateşli nutuklar, okkalı hücumlarla yapıldı.

İstanbul Başkanı Esat Çağa:

— Sen daha o çağa gelmedin!

Bahanesiyle toplantıya alınmamıştı .Beyoğlu delegesi doktor Mükerrem Sarol:

— Sayın arkadaşlar! diye söze başladı. Lâkin neler söylediğini tamamen anlamak kabil olamadı. Alkışlar o kadar ziyadeydi. Yalnız arada:

— O hasta parti bizi de illetli etti... Tedavi lâzımdır... Tek particilik müzmin bir hale girmiştir...

Gibi hekimce teşhisleri duyuluyordu .Salih Fuat Keçeci söz aldı. Temkinli, nükteli hücumlarla taraftarlarını neşelendirerek:

—Bize Keçeci diyorlar.. Besbelli onlara da külâhçı demeli.. Aslında keçelerini sudan kurtaranlar onlar, boğuntuya gelen biziz! dedi.

Fatih işçi delegesi Veysel Güven:

— Bana güvenin hemşerilerim! diye başlayınca:

— Güveniyoruz! Güvendik! sesleri arasında konuşmasına devam edemedi. Arif Hanoğlu:

— Arkadaşlar, ben Halk Partisinin balosuna gittim!

Derken bağrışmalar oldu:

— Yere in, omuzlarda konuşma!

Hanoğlu:

— Ayaktayım yahu! Benim boyum bosum budur! Onların balosuna gittim.. diye devam etti. Yine bağrıştılar:

— Neden gittin? Gitmeseydin.. Gülecek, eğlenecek başka yer mi yoktu?

Hanoğlu bağıra bağıra sözlerini bitirdi :

— Tek particilik öyle kanlarına işlemiş ki arkadaşlar, hanımların tuvaletlerinde bile altı oklu payetler, dedikodudan danteller vardı!

Kadıköy delegesi Firuzan Tekil:

— Bu revanş maçını berabere değil, mutlaka galibiyetle bitireceğiz!

Diye haykırdı. Sporcu üyeler tarafından şiddetle alkışlandı. Bundan sonra, kendisi bulunamadığı için, Celâl Bayarın resmi omuzlarda taşınarak toplantıya son verildi.

Muhabir

YASAKLAR KARŞISINDA :

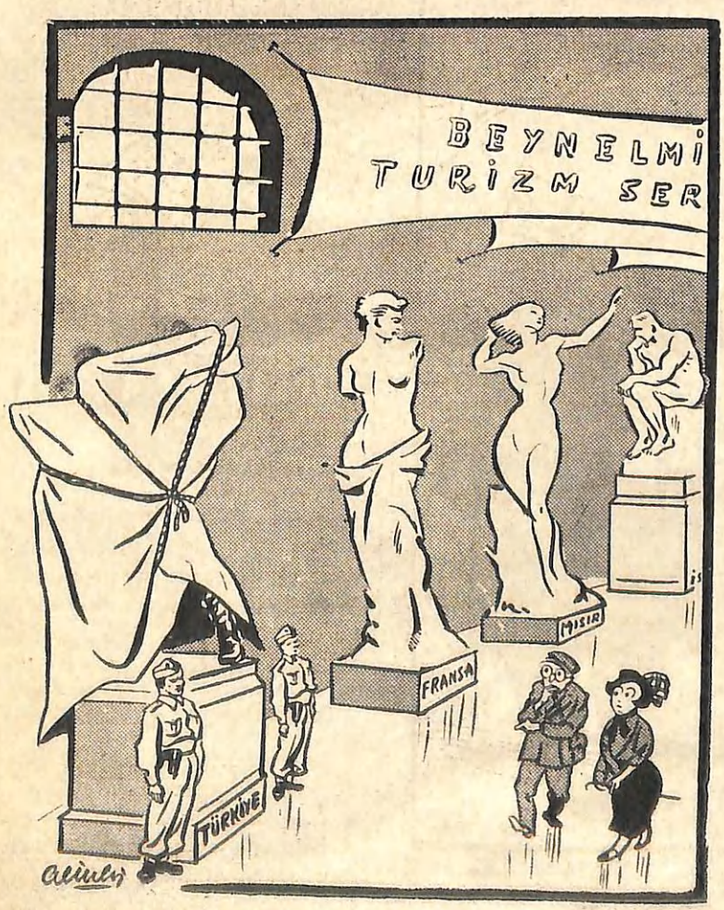

Dostlar alış verişte görsün !

RESMI İLÂNLAR

Denizyollarından:

Havuzlarda sıra bekliyen 42 geminin tamirine bu gidişle kıyamete kadar sıra gelmiyecektir. Sıra gelse bile bu işi kıvıracak elemanlara malik olmadığımız cihetle bol keseden ücretini ödemek şartiyle tamire talip olan Amerikan şirketlerinin idaremize müracaatleri.

Not: Her geminin ayrı ayrı zamanlarda tamire çekilmesi şarttır. Yoksa ne tetkik için, ne de teftiş için heyet göndermemize imkân kalmaz. Bu noktanın nazara alınması.

İstanbul İli Daimî Encümeninden:

1000 adet halk tipi ev yaptırmak üzere dört milyon liramız vardır. Bu parayı nasıl sarfedeceğimizi bilemiyoruz. Usulüne uymak için halk tipi evlerde mütehassıs olduklarına şüphe bulunmayan gecekondu inşaatçılariyle kaldırım mühendislerinin 1 nisan tarihinde Daimî Encümene müracaatleri lüzumu ilân olunur.;

Mezarlıkları Şenlendirme Direktörlüğünden:

C.H.P. nin kaybettiği millet sevgisine şaniyle mütenasip bir anıt kabir inşası projesi açık arttırmaya konulmuştur. Anıt kabirin sadece kitabesi üzerinde ittifak hasıl olduğundan berveçhi âti ilân olunur:

Hüvelbaki

Burada henüz filizlenmeğe başlayan Muhabbeti Milliye yatıyor. Kederdide ailesi C.H.P. ne ecir ve sabır, kendisine Tanrıdan mağfiret, zairinden fatiha niyaz ederiz.

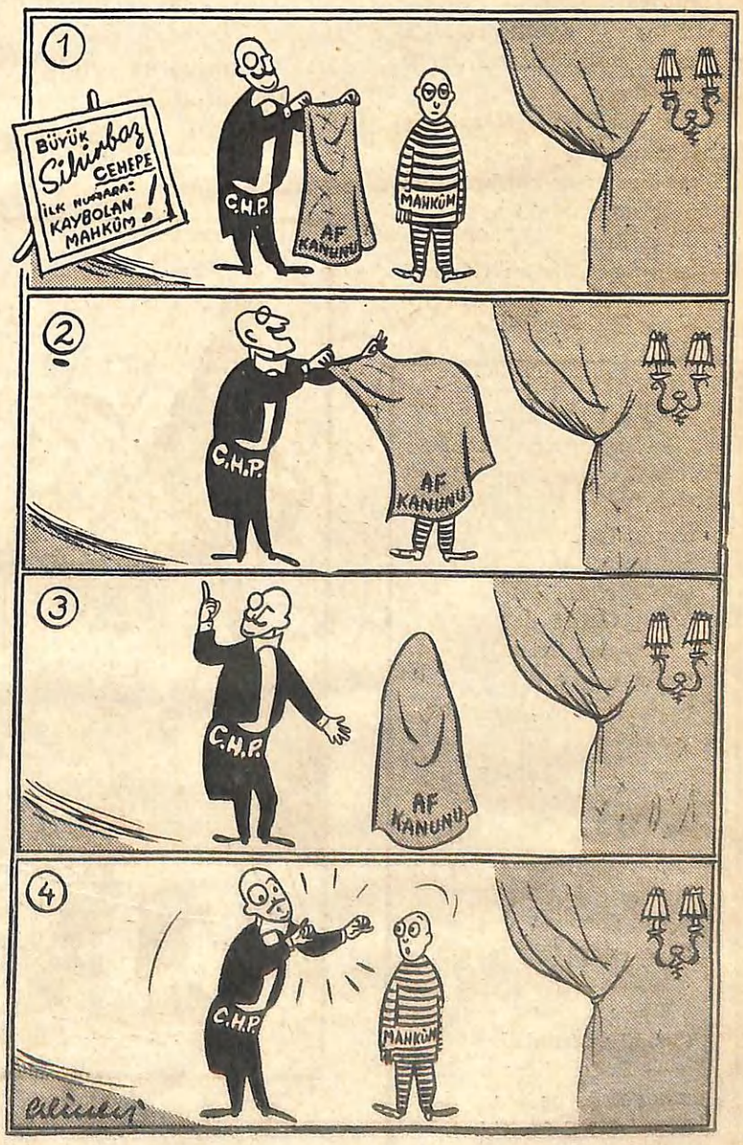

FİYASKO !

C. H. P. nin gizli Aday Listesi

«C.H.P. nin henüz saklı tuttuğu aday listesinde mevcut bazı zevatın isimlerini gizlice elde etmiş bulunuyoruz. Bu isimlerle nerelerden ve ne sebeple aday gösterileceklerini izah eden malûmat berveçhi âtidir:»

İstanbuldan:

Hakkı Tarık Us (on beşinci defa adaylığı konulduğundan artık reddedilmez inşallah)

Meliha Avni Sözen (Müstakbel Tekel Bakanlığı namzedi. Partisinin iktidarını gazinoları inhisara almağa kadar götürmek yararlığını göstermiştir).

Halide Edip Adıvar (Vaktiyle Amerika mandası istemişti. Marşal yardımı sırasında doğrusu akla ilk gelen isim).

Eskişehirden:

Halit Fahri Ozansoy (Baykuş müellifi olduğu için, felâketzedelerin dertlerine derman olur ümidiyle)

İzmirden :

Atıf İnan (7 Eylûl meselesinden dolayı İzmir tüccarlarına itimadı vardır).

Hasan Âli Yücel (Maarif Vekilliği sırasında müşarünileyhin kazığını yiyen yardımcı muallimlere güvenerek)

. . . . . den:

Ethem İzzet Benice (Kim olduğunu belki tanımazlar ümidiyle)

TEBRİK

İki kız arasında:

— Haberin yok mu? Nejat'la nişanlandım.

— Duydum ama, inanmadım. Doğruysa, seni, değilse Nejadı tebrik ederim!

HESAP İŞİ

Riyaziye hocası İzzet Soner hayatı kendi görüşiyle şöyle izah ediyordu:

— Hayat tıpkı bir âmal-i erbaa meselesidir. Evvelâ tarh (doğum), sonra cem (evlenme), arkasından zarp (kavga - döğüş), daha sonra da taksim (çocuklar).

Rüstem Çakır onun sözünü tamamladı:

— Doğru, hocam. En nihayet de ne olur, bilir misin? Sıfırı tüketiriz!

— *Anlamıyorum, Halk Partisinden niçin Demokrat Partiye geçtiniz?*

— *Ötekinin modası geçti, ben niye geçmiyeyim?!*

— *Geçmiş olsun, bir otomobil faciası mı?*

— *Evet, karım bir otomobil istedi!*

Ankara Mektubu :

ESKİ OKLAR
YENİ OKLAR

Siyasî çevrelerin yeni mahfillerinde gayet mevsuk olarak söylendiğine göre Anayasanın babayasaya göre ayarlanması sırasında altı okta bir devalüasyon yapılacak ve C.H.P. nin okları yasaya yasak edilecektir.

Fakat biz oklanmağa alıştığımız için, çıkarılan eski altı ok yerine yeni oklar saplanacaktır. Bu oklar eskilerinden daha keskin kokulu, daha dokunaklı ve okunaklı olacaktır .

Yeni oklar hakkında her parti tekliflerini hükûmete vermiştir. Bunları gizlice bildiriyorum.

D.P. nin okları:

1 — Demokratız.
2 — Cumhuriyetçiyiz.
3 — Bankacıyız.
4 — «Hayır» cıyız.

M.P. nin okları:

1 — Türküz.
2 — Müslümanız (elhamdülillâh).
3 — Milletçiyiz (mülteci de okunabilir).

Kalkınma Partisinin okları:

1 — Kebapçıyız (kuzu'dan olmak şartiyle).
2 — Havacıyız.

★ **Belkis Enson, Kars:**

Salon mecmuasının Avrupa muhabiriyle isimlerimiz ayni denecek derecede yakın. Resimlerine bakıyorum ama, pek bana benzemiyor galiba. Siz ne dersiniz?

Akıl Hocası :

Sizi tanımadığım için birşey diyemem. Ama mutlaka ona benzemek istiyorsanız ayni yerleri dolaşıp ayni berberlerden, terzilerden çıkmanız icap eder. O zaman da benzemezseniz kabahati kendinizde bulun!

Erkek — Seçimlerde kime reyini vereceksin?
Kadın — Seçilenlerden birine!

— Eh, güzelce yıkandım, bari temiz bir havlu verin!

— Böyle hayvan şey görmedim. Hem şapka yakışıyor dedi, hem parasını bana verdirdi!

— Aldırma şekerim, güzeli çirkini ayırmadan her kadına göz atar..

— Arkadaşımın gazetesinde bir makaleye başlamıştım. O indi. Müsaade ederseniz sizinle devam edeyim!

— Merhaba Mehmet!
— Merhaba Ahmet!

Tek keramet

Seçim Kampanyası

Dört yıl evvel bir seçim geçirmiştik, tasalı;
Şimdi geldi yenisi, tasarılı, yasalı.

Seçim kurullarına yargıçlar başkan oldu,
Demokratlar bu işte biraz ağır basalı.

Halkçıların saltanat günleri sayılıdır ,
Sonuna ermek üzre binbir gece masalı.

Günaltayı düşünce kaplamıştır bu anda;
Kezâ Nihat Erimi, kezâ Rüştü Aksalı.

Bir lâmelif çevirdi Trabzonda Koraltan,
Rizedeki nutkunu alkışladı Fatsalı.

Bayarın durduğu yok, Fuadın oturduğu;
Grup toplantısında bulunurlar bu salı.

Toplantının sonunda Celâl Ramazanoğlu
Bulmak için Mersine gider Aziz Köksalı.

Köksal, hekim kısmının hadîd-ül-mizâcıdır;
Ramazanoğlu dersen meşrebce en uysalı.

Eğer Halil Atalay geçirirse gripi,
Ver elini, Mersinin dağı, taşı, kumsalı!

Bu seçimde söylensin diye, Ozan, kimbilir
Ne nutuklar yazıldı bâhusus, bilhassalı...

DELİ OZAN

— Sizin içkiler fazla tesirli galiba, başımı döndürmeğe başladı!

— Beni karın gönderdi ama, acaba senin karın mı gönderdi?

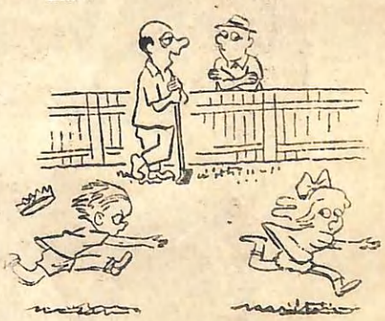

— Yumurcak hep kızların peşinde, ama yakalamak mı istiyor, yoksa kaçırmak mı istiyor, kestiremiyorum!

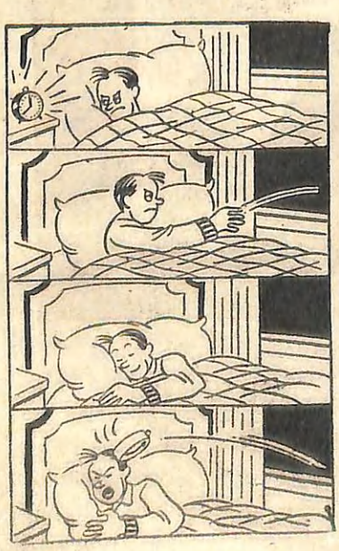

Geri giden saat!

— Eteklerin uzun oluşuna sevindim doğrusu... Kocam pek kıskançtır!

— Hasta acaba penisilin yaparlarsa hastabakıcıların balosuna gidebilir miyim diye soruyor doktor!

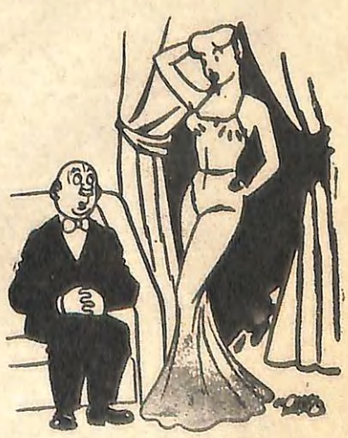

— Nazlanmıyorum canım, evet desem de tereddüt edeceksiniz diye korkuyorum!

Çömezin Röportajları: 195

Hangi Meslekten Adaylar Lâzım?

Çizen : RAMİZ

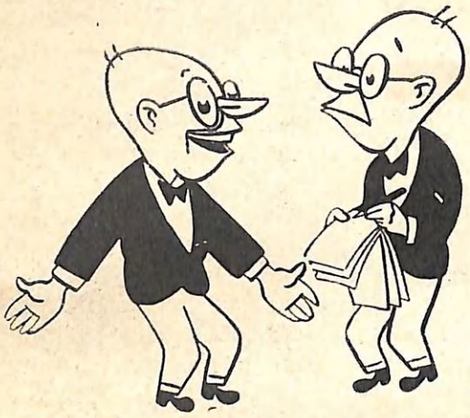

— Sence hangi meslekten aday lâzım?
— Bir aktör lâzım. Nasıl oyun oynanacağını öğretir!

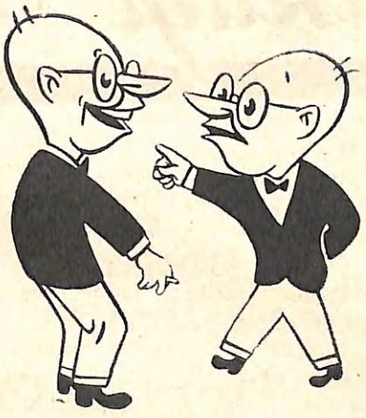

— Sen olsan hangi meslekten aday gösterirsin?
— Bir kaptan gösteririm. Sefinei siyaseti şapa oturtmasın diye...

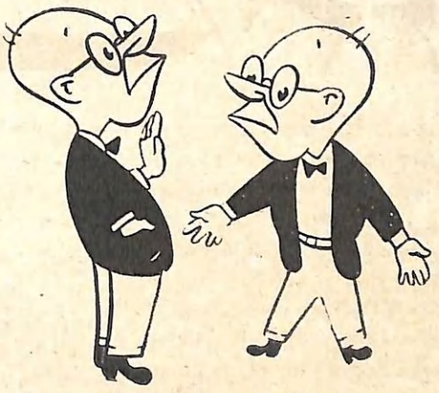

— Sen kimi aday gösterirdin?
— Bir avcıyı.. İcabında turnayı gözünden vurmasını bilir...

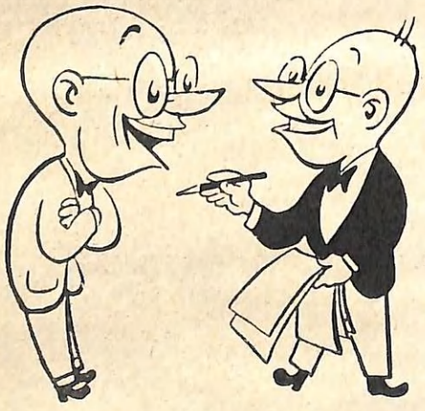

— Kimi aday göstermeli ?
— Bir kasabı... Süngeri ile lüzumlu yerleri siler...

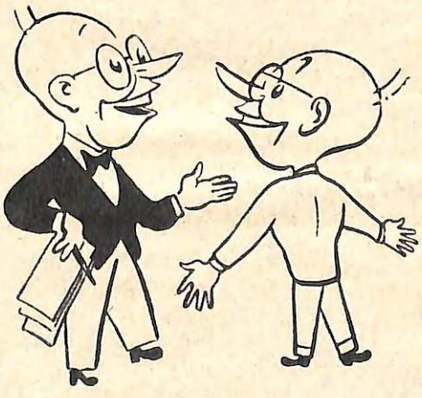

— Kimi aday göstermek istersin?
— Bir şoförü.. Yolsuzluklarda idare makinesini iyi kullanır!

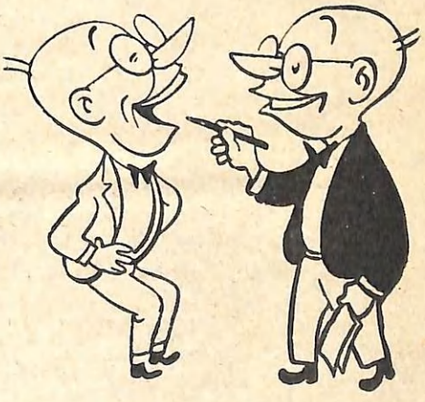

— Nasıl bir aday lâzım?
— Bir ressam lâzım. Her tarafı gül pembeye boyar, iyi gösterir..

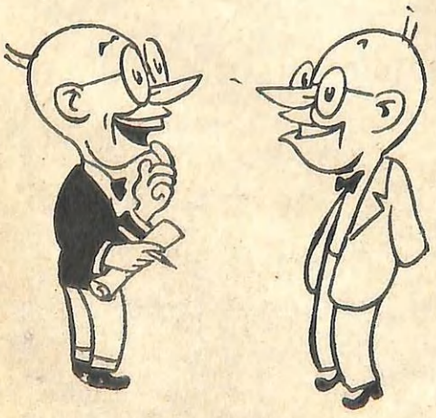

— Kim aday olmalı?
— Bir kayıkçı... Anafordan korkmadan yanındakileri sahili selâmete çıkarır..

— Nasıl bir aday lâzım?
— Bir bahçıvan lâzım.. Lüzumunda istenen yeri belletmek için..

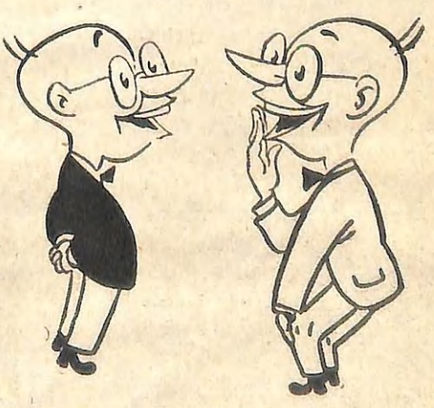

— Ne meslekten bir aday lâzım?
— Bir karikatürcü lâzım... Bütün kahramanlardan bir alay tertip etmek için!.

Kuyruk

Yazan: Vir Gül

Ana-kız sinemaya gidiyorlardı. «Çapkın Delikanlı» filminin methini günlerdenberi herkesten işitiyorlardı ve bunu görmeye tek başlarına gitmeye karar vermişlerdi. Hattâ: «Ben de gideceğim!» diye terter tepinen küçük Halûk'u bile almamışlar:

— «Çocukları sinemada umacı kapıyormuş!» diye aldatmaya çalışmışlardı.

Fakat Halûkta aldanacak göz yoktu.

— «Ben size gösteririm!» diye bir tehdit savurmuş, annesiyle ablası aynanın önünde seferber olurlarken o da aralarında öfke ile dolaşmaya başlamıştı.

★

Mahmure Hanım, afacanın elinden ucuz kurtulduklarını düşünüyordu. Bir aralık kızına döndü:

— Dönüşte Halûk'a çukulata alalım, unutturma, diye tenbih etti.

Mehpare işitmemiş gibiydi. Annesine doğru eğilerek alçak sesle haber verdi:

— Arkamızdan biri geliyor.

Annesi:

— Kim? diye dönüp baktı.

Uzun boylu, yakışıklı bir delikanlı.

Evvelâ Mehpare farketmişti:

— Belki yarım saattir arkamızda, diye annesine izahat verdi. Biz durdukça duruyor, camekânlara bakıyormuş gibi yapıyor, biz yürüyünce o da yürüyor.

Mahmure Hanım memnundu:

— Mahcup bir delikanlıya benziyor... Bu zamanda böyle erkek nerede! Şimdikiler hemen insanın yanına yaklaşıp senli benli konuşuyorlar.

Mehpare dönüp bir daha baktı.

Delikanlı gülümsedi ve birşey söyliyecekmiş gibi bir halle ileri doğru bir adım attı.

Fakat Mehpare, terbiyenin neyi icap ettirdiğini bilen bir kızdı, hemen başını çevirdi, yoluna devam etti .

Yalnız Mahmure Hanım, işin uzamasına taraftar değildi. Zambak sinemasına yaklaşmak üzereydiler. Delikanlının gönlü olacak da lâf atacak diye bekleyip filmi kaçıracak değillerdi ya.

Gençliğinde sık sık tatbik ettiği manevraya başvurdu, eldivenini düşürdü.

Mahcup delikanlı bunu bekliyormuş gibi, hemen yere eğilip eldiveni aldı ve hızlı hızlı iki adım atıp durdu:

— Affedersiniz, hanımefendi, eldiveninizi düşürdünüz...

Mahmure Hanım, memnun:

— O! Teşekkür ederim, efendim! diye dönüp elini uzattı. Çok teşekkür ederim, oğlum... Eksik olmayın.. Ne kadar da naziksiniz!

— Vazifemiz, efendim.

— Aman ne vazifeşinas bir gençsiniz siz! Bu zamanda, doğrusu, böyle kibar ve nazik... Affedersiniz, kiminle müşerref oluyorum?

— Bendeniz doktor Hayri Canyakmaz...

— Teşerrüf ettik, efendim. Ben de Mahmure Sudangeçtl. Kızım Mehpare...

— Müşerref oldum, efendim. Müsaadenizle...

— Ne tarafa doğru gidiyorsunuz?

— Sizinle ayni tarafa, efendim. Maksadım o değil, müsaadenizle size bir şey...

— O! Buyur, evlâdım, söyle.

— Yolda giderken kızınız gözüme çarptı. Üzerinde...

— A! Evet... Herkes öyle söyler. Kızımın üzerinde esrarengiz bir cazibe vardır...

— O muhakkak... Fakat, benim demek istediğim... Nasıl söyliyeceğimi bilemiyorum... Arkasında kuyruk...

— Estağfurullah, oğlum. Sokak bu... Herkes birbirinin arkasında kuyruk gibi gider... Bunda utanılacak birşey yok. Bizim Bey de vaktiyle beni böyle takip etmişti. Onun için, halden anlar, akşama gelin sizi ona tanıştırayım...

Delikanlı nihayet gülümsedi:

— Aman, efendim, zahmet etmeyin...

— Ne zahmet, evlâdım! Zahmet olur mu hiç! Vazifem. Kızının mürüvvetini görmeyi her anne, her baba ister...

Doktor Canyakmaz, bu gidişle kendi canının yanacağını anlamıştı.

Daha açık konuşmak istedi:

— Maksadım size bir noktayı işaret etmek, kızınıza dair bir hususu...

Mahmure Hanım yine delikanlının lâfını ağzına tıkadı:

— Güzel, doktor bey, anladım... Benim de dediğim şu: Akşama buyurun, babasiyle de görüşün. Vakıa evde benim sözüm geçer ama, ne de olsa o da babası, onun da rızasını almak lâzım.

Delikanlı artık adamakıllı kızmıştı:

— Kuyruğu çıkarmak için mi? diye sordu.

Kız anasından, anası kızından fazla şaşırmıştı. Evvelâ birbirlerine baktılar.

Sonra bir ağızdan sordular:

— Ne kuyruğu?

Genç doktor zafer kazanmış gibi bir eda ile:

— Bırakmıyorsunuz ki anlatayım! diye bağırdı. Küçükhanımın arkasında kuyruk var!

— Kuyruk mu?

— Evet, kuyruk!

— Allah ,Allah! Ne kuyruğu?

«Mahcup delikanlı» bir dillenmişti ki!

— Karaman kuyruğu değil ya! dedi. Uçurtma kuyruğu!

Sonra, artık müsaade falan istemeden, elini kızın arkasına doğru uzattı ve Mehpare Hanımın mantosuna ustalıklı bir şekilde iğne ile tutturulmuş olan uçurtma kuyruğunu çıkardı.

— Arz-ı hürmet ederim, hanımefendi! diye Mahmure Hanıma uzattı.

Ana-kız meseleyi anlamışlardı.

Yine bir ağızdan: ,

— Halûk'un marifeti! diye haykırdılar.

Afacan oğlan, kendisini sinemaya götürmedikleri için onlara güzel bir oyun oynamıştı!

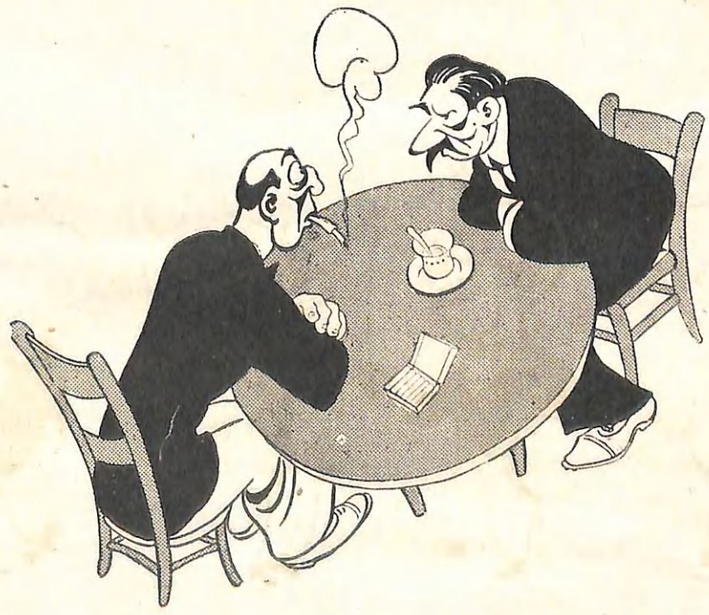

— *Yemiyor, içmiyor, sabahlara kadar sayıklıyor. Ne hastalığıdır bilmem?*

— *Bilmiyecek ne var, sandalye hastalığıdır!*

FIKRALAR

İLÂÇ GİBİ

Doktor, kadını uzun uzun muayeneden sonra teşhisini koydu:

— Sizin için bir tek çare var, hanımefendi. Evlenmelisiniz...

Kadın ciddî bir tavırla sordu:

— Yemeklerden evvel mi, sonra mı, doktor bey?

SOYANLAR

Bernard Shaw, kendisini dinliyenlere sordu:

— Doktorla avukat arasında ne fark vardır, bilir misiniz?

Kimse bilmiyordu.

Kendisi izah etti:

— Doktor evvelâ soyar, sonra dinler; avukat evvelâ dinler, sonra soyar!

TAVSİYE

— Karına verdiğini söylediğin ilâcı ben de bizimkine verdim. Karı öldü!

— Demek ki tesiri hakikaten kat'i imiş. Bizimki de ölmüştü...

SESLİ

Hacı ağanın karısı da artık cemiyet hayatına karışmıştı. Fakat görenler hayret ediyorlardı.

Biri sordu:

— Sizin hanımın hiç sesi çıkmaz mı?

Hacı ağa sırıttı:

— Çıhar, çıhar! Sen helem onu bir yol yimeh yirken göresin!

ELLER DIŞARI!

Hâkim sanığa çıkıştı:

— Karşımda ellerin cebinde konuşmaya utanmıyor musun? Çıkar ellerini cebinden!

Yankesicilikten sanık adam boynunu büktü:

— İlâhi, reis bey! Beni buraya ellerimi başkasının cebine soktum diye getirdiler. Başkasının cebine sokma, kendi cebine sokma! Nereye sokayım?

YER MESELESİ

İki çocuk konuşuyordu:

— Otobüsteydik. Babam bana: «Kalk, yerini şu ayaktaki kadına ver» deyince annem bir kızdı, bir kızdı ki eve gelince babamı haşladı.

— Otobüste nerede oturuyordun?

— Babamın kucağında.

KİTABE

İmtihanda mümeyyiz talebeye sordu:

— Söyle bakayım, oğlum. Dikilitaşın üzerindeki yazıları kim yazdı?

Çocuk boynunu büktü:

— Vallahi ben yazmadım, efendim.

HESAP HAZIR!

Emin Erişirgil lokantaya girdi. Şapkasını, paltosunu çıkarmadan bir masaya çöktü ve garsona seslendi:

— Çok acele tarafından! Ne getireceksin?

Garson telâşla cevap verdi:

— Hesabı getireyim mi?

SÜRAT

İzmit Kâğıt Fabrikası muhasebecisi Halis garsona sordu:

— Bu lokanta ne zaman açıldı?

— Üç sene oluyor, efendim.

— Yazık! Bilseydim o zaman gelirdim.

— Çok mu hoşunuza gitti, efendim?

— Ondan değil. Üç sene evvel gelseydim ancak şimdi yemek yemek kabil olurdu diye düşündüm de...

TASARRUF

Bir gece Mişon Salamon'a misafir gelmişti.

Salamon:

— Elektriği sonduralûm da oyla konuşalûm, dedi. Boşuna masraf olmasın.

Mişon bu teklifi kabul etti:

— Musada edersan ben da pantalonumu çıkarayum. Nasin olsam karanlikta oturacayiz, yorunmez; boşuna eskimesin.

TEHLİKE

Hanende Necmi Rıza Ahıskan köpeğini gezdirmeye çıkarmış bir hanım ahbabına rastladı. Selâm verdi, el sıktı ve ayak üstü bir iki çift lâkırdı etmeye koyuldu.

Bir aralık köpeğe bakarak geri geri çekildi.

Bunu gören hanım:

— Yo, korkmayın, ısırmaz! diye teminat verdi.

Necmi Rıza:

— Hayır, dedi, ısırır diye korkmuyorum. Bacağını kaldırdı da tekme atacak sandım...

DİNLEYİCİ İSTEKLERİ

İstanbul radyosunda spiker Meşkûfe Minisker'in sesi duyuldu:

— Sayın dinleyicilerimiz, şimdi beş dakika sükût dinliyeceksiniz. İstiyenler: Türkiye iç güveyleri birliği âzası, beş çocuklu anneler birliği ve kalabalık cadde sâkinleri...

KIYMETLİ MAHLÛK

Bir atla bir eşek kavga ediyorlardı.

Eşek uzun uzun anırarak bir kahkaha attıktan sonra:

— Motör icat olalı senin nalın dama atıldı, diye nisbet verdi. Yakında yüzüne kimse bakmıyacak. Ama ben öyle mi! Dünya durdukça eşeklere itibar vardır!

Salon

ÇOK ZENGİN YAZI VE RESİMLERLE

YARIN ÇIKIYOR!

Sayı : 195

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

PERİ

Emsalsiz bir Bahar sayısı Hazırlıyor!

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzeli.

Mizah

— ACABA BİR NİSAN MI? YOKSA SAHİCİ Mİ?